

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сряда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ

Георги Желевъ нѣма да приема посѣщениа на именния си день.

Георги Губчевъ нѣма да приема гости на 23-й того.

Георги Серафимовъ нѣма да приема посѣщениа на именния си день.

ПРОДАВА СЕ единъ нѣошкъ въ мѣстността „Рупи“ съ добръ разработено лозе около 2 дюлюма. Цѣна износна. За споразумение до администрацията.
1-4

ЦЕНТРАЛНАТА АПТЕКА

на

ПЕТРЪ АПОСТОЛИДИСЪ

търси единъ аптекарски ученикъ. За споразумѣние до аптеката въ гр. Варна. 5

Сръбскитѣ бѣсненія въ Македония.

Скрѣбъ и негодувание навѣватъ въ душата ни последнитѣ извѣстия за положението на сѣ народницитѣ ни въ Македония, този толкова измѣненъ кѣтъ отъ Отечеството ни. Кѣмъ веригата отъ страданията ъ прибавятъ се нови. Това сж гнуснитѣ оскърбления, клѣвети, шпионства, подкупи, бѣсненія на сръбитѣ. Тѣзи изчадия на славянството хвърлили сж се като хищни гадове върху братията ни; пустнжли сж въ ходъ всички нечисти сръдства, за да прѣчжтъ на развитието имъ: запрѣтнжли сж се да ги правятъ сърби!

Съ подкупи и гвжени шпионства сръбскитѣ платени агенти, начело съ сръбскитѣ консули, подстрѣкватъ развратната турска администрация да души всичко българско. Нека читатели знае, че сега, когато пишемъ тѣзи редове, въ Скопския затворъ се истезаватъ българскитѣ първенци, учители и свещеници, вслѣдствие на една сръбска машинация, която се заключава въ това, че сръбскитѣ агенти пратили по пощата съмнителни книжа на единъ български учителъ, а слѣдъ туй съобщили на валията да ги залови въ телегр.-пош. станция. Сжщитѣ агенти по-рано бѣхж поставили революционно знаме на българското училище въ Скопие, по поводъ на което дивия валиа исплаши ученицитѣ съ прѣтърсвания въ училището, наблѣска въ затвора учителитѣ и свещеницитѣ. Не отколъ и въ Витоля се разыгра подобна мръсна история. Когато се освѣщавало нѣкакво сръбско училище въ този градъ, гражданитѣ, възмугени отъ дързкото нахалство на сръбитѣ, почнжли да викатъ: „долу подкупенитѣ, долу фалшивитѣ сърби“. Веднага, обаче, сръбскитѣ агенти ги наклѣветяватъ прѣдъ властѣта, че викали: „долу Султана“, вслѣдствие на което мнозина отъ тѣзи граждани и до сега оплакватъ днитѣ си въ тъмницата. На подобни клѣвети сж били изложени сѣнародницитѣ ни и въ другитѣ градове на

Македония. Подпомогнати отъ турската властъ, сръбитѣ сж открили почти въ всичкитѣ градове черкви, училища, пансиони и сж испратили папачъ отъ нехранимайковци — агенти, които се старажтъ, чрѣзъ подкупи и заплашвания, да съжтъ развратъ между сѣотечественницитѣ ни. Тѣ вече дѣйствуватъ за създаване и на сръбска патриаршия въ Македония, та по тоя начинъ да можтъ по-успѣшно да продължаватъ дѣлото на разврата.

Братията ни въ Македония сж подхвърлени на най-тежки испитания и жестоки оскърбления отъ страна на сръбитѣ!

Македония е подъ турското владичество, но не е турска земя, та да можтъ читателитѣ да търгуватъ съ нежъ, защото нищо общо нѣма между народността и владичеството; тя не е нито безстопанска вещь, та да принадлежи на оня, който прѣвъ ъх заграби; нейнитѣ жители не сж една безродна човѣшка масса, та да може всеки хищникъ да калжи отъ нежъ свои сѣнародци. Македония е частъ отъ българското отечество, жителитѣ ъ сж наши брати по народностъ. Това поражда за насъ право и обязанностъ да ги защитимъ отъ сръбскитѣ бѣсненія, да туримъ край на посѣганията на свинското племе. Туй трѣбва да стане по-скоро, до като сръбския бѣсъ не е заразилъ кръвѣта на сѣнародницитѣ ни.

Какво, обаче, сме направили и правимъ за защита народността ни въ Македония отъ този кръстоносенъ походъ на сръбитѣ сръшу нежъ?

Гражданитѣ отъ Свободна България сж равнодушни гледатъ на всичко що вършжтъ сръбитѣ въ Македония; тѣ мълчжтъ, чакатъ, като че ли помощта ще имъ дойде отъ небето. Никакво движение, никакъвъ митингъ за обсеждане на тоя толкова жизненъ националенъ въпросъ. Нѣщо повече дори. Мнозина интелигентни граждани не знажтъ още за върлуванията на сръбитѣ. За да не бждемъ изобличени въ прѣувелечение, ще споменемъ за главната рѣчь на г-на Прѣдсѣдателя на Върх. Мак. Комитетъ, за вѣстникарскитѣ статии и за брошуритѣ, съ които се опровергаватъ твърденията на сръбитѣ за народността на македонскитѣ жители. Отистина, славна рѣчь! Зорко бди Върх. Мак. Ком., казва г-нъ Прѣдсѣдателя му, а пѣкъ Македония се наводнява съ сръбски агенти, сръбски черкви, школи и пр. Въ какво, тогава, се състои това зорко бденне? Брошуритѣ и статитѣ по етнографията на Македония, колкото и да бжджтъ полезни, не сж сръдството за прѣкратаване сръбската зараза; книжната борба въ случай не струва пари; необходимъ сж дѣла, потребни сж ефективни мѣрки.

Ами какво правятъ тѣзи, които сж начело на държавнитѣ ни работи, които располагатъ съ народнитѣ сили и на които се плаща, за да се грижжтъ за защита националнитѣ интереси? Думата ни се прѣплъва съ гнѣвъ и негодувание, когато си зададемъ тозъ въпросъ! Никога, положително никога, народността ни въ Македония не е била изложена на толкова тежки испитания и жестоки малтретирания. Цѣли двадесетъ години сръбитѣ се опитвахж да се загнѣжджтъ въ Македония, но усилията имъ бѣхж напразни; тѣ не можахж да отворжтъ нито едно училище, нито

една черква. Това се дължеше на патриотизма, опитността и грижитѣ на тогавашнитѣ ни правителства. Но сега! Сега Македония е театръ на най-бѣсна сръбска пропаганда: сръбитѣ всеки день отваржтъ училища и черкви. Туй, което ний слѣдъ полулѣковна борба съ фанаритѣ можахме съ голѣми жертви да добиемъ въ нашата земя, сръбитѣ го добихж въ чужда земя, безъ никаква борба, въ нѣколко мѣсеца. А на какво се дължи всичко това, ако не на нерадивостѣта и некадѣрностѣта на днешнитѣ управници! За Бога, оставѣте на страна всѣко партийно подбуждение, турѣте си ржката на сърдцето и ни кажѣте, не е ли безумие и прѣдателство да се прави сѣюзъ съ сръбитѣ, да се посрѣщатъ, гощаватъ, цѣлуватъ, когато тѣ сж турили въ дѣйствиа всичкитѣ си сили за да задушжтъ сѣна-народцитѣ ни въ Македония? Не е ли държавна измѣна да се намалява бюджета на Екзархията съ 100000 лева сега, когато той трѣбва да бжде увеличенъ съ нѣколко милиона лева, за да се парализиратъ сръбскитѣ посѣгания въ Македония? Какъ да окачествимъ забраняването на живущитѣ въ София македонци да размѣнжтъ публично мислитѣ си по тревожния слухъ за дѣлежа на Македония? Най сетѣвъ, какъ да обяснимъ пълното бездѣйствие на правителството спрямо сръбскитѣ върлувания въ Македония? Това би било обяснимо, ако се намирахме прѣдъ една по-силна отъ насъ държава; но ний имаме работа съ Сърбию, нищожната Сърбия, която сме въ положение скоро да обуздаемъ, да ъх накараме скжпо да плати за хайдушкия си апетитъ да посѣга на чуждото? Е, добръ, защо нашето правителство се церемони съ тѣзи мерзавци, а не имъ напомни Сливница... Не гощавки и цѣлувки, а ножъ и куршумъ ще вразумжтъ тѣзи побѣснели свини....

Ще бжде цѣло прѣстѣжление сръшу отечественнитѣ ни интереси, ако оставимъ сръбитѣ да се издеватъ надъ народността ни въ Македония!

Нѣщо по баланса на Параходното Дружество.

Разглѣдахме баланса и смѣтката „печали и загуби“ на Българското Търговско Параходно Дружество, спорѣдъ която печалитѣ сж слѣдующитѣ:

Приходъ: до пунктъ 11 по смѣтката л. 477960.28
земени отъ запасний капиталъ „ 99118.13

Всичко 577,078.41

Расходъ: до пунктъ 25 по см. лева 395446.46
Амортизация на п-дитѣ отъ
1/VIII 94—31/XII 96 год. 88828.55
За погашение частъ отъ загубитѣ отъ 1895 год. . . . 10297.58
За уравнение печала . . . 82513.82

Всичко л. 577078.41

Спорѣдъ насъ, това изложение на печалитѣ, ако не е умишлено, то е невежественно, защото спорѣдъ самата равномѣтка, печалитѣ на дружеството за 96 г. не сж 577078.41 л., а само 477960.28, отъ които като се спаднжтъ расходитѣ до пунктъ 25 минуеъ пунктъ 24 (частъ отъ загуби за 1895 л. 13410.38) л. 382035.58

Оставатъ л. 95924.70

Отъ тѣхъ трѣбва да се спадне 5% амортизация за параходитѣ за 1896 (за размѣра е изказано въ отчета за 1895 г.) върху стойностъ 1,017,715.50 л. — 50885.75 и 20% за запасенъ капиталъ и таятими (чл. 23 отъ устава) 4007.80 — 59893.55

Остава за дивидентъ л. 36031.15 или по 9 л. 80 ст. за акция.

По пунктъ 24 отъ расхода сметка печали спадаме лева 13410.88 — частъ отъ загубитѣ за 1895 година, защото е общо прието, па и самият уставъ гласи, че загубитѣ се спадатъ отъ запасенъ капиталъ, а не отъ текущи печали. Освѣтъ това за насъ е необяснимо защо една частъ отъ загубитѣ за 1895 г. се спада отъ запасенъ капиталъ, а друга отъ печалитѣ за 1896 г. И съгласно устава, и въ интереса на счетоводството, за по-голяма яснотъ, е, щото загубитѣ отъ една сключена година да се разбѣркатъ съ сметките за другата година.

II

Алинея „6“ отъ чл. 25 отъ устава дѣйстви-телно позволява печалитѣ да се подпѣлнюватъ отъ запасенъ капиталъ само „за обезпечение на акционеритѣ 9% лихва върху внесенъ капиталъ“. Обаче въ дадения случай, раздаването дивиденди отъ запасенъ капиталъ не постига цѣльта на устава, а, смѣло може да се каже е една аларма на управителния съвѣтъ, начело на когото стои Кр. Мирски, който въ тоя случай показва, че или нищо не разбира отъ работата, или си е искривилъ душата.

Нашето мнѣние е, че отъ запасенъ капиталъ 140297.58 лева трѣбва да се спадне само: 1) Загубата отъ 95 г. съгласно сметката л. 23708.46 2) Амортизация на п-дитѣ 5% за отъ 1/VIII 94—31/XII с. г. върху стойностъ л. 1,082,522.87 споредъ отчета за 1895 год. лева 22541.40 3) Амортизацията 5% за 1895 върху стойностъ 1,082,522. — 22541.40 + 11297.98 за поправки лева . . . 53563.95

Всичко л. 99813.81

Така щото прѣзъ 1897 г. запасенъ капиталъ ще остане л. 40483.77 плюсъ 15% отъ печалитѣ за 1896 год.

Ний правимъ всички тѣзи спадания отъ запасенъ капиталъ, ржководими точно споредъ устава и като имаме прѣдъ видъ, че прѣзъ 1895 година е имало загуба и амортизацията на параходитѣ не е била направена тогазъ, което е тоже една грѣшка груба, защото ако тогазъ още бѣ се уредилъ въпроса за загубитѣ и амортизацията, сметката на запасенъ капиталъ щѣше да бѣде по положителна, та и сегашния управителния съвѣтъ не щѣше да подпадне въ грѣшка да мѣкни отъ него сумми за печалби. Амортизацията на параходитѣ направена тоганаъ за отъ 1/VIII 94—31/XII 96 година по $\frac{1}{30}$ частъ и вмѣкната и за тригъ години въ сметката за 1896 година, намъ се види необяснима. Дѣйствително, по въпроса за амортизацията не е прѣдвидено нищо въ устава и ний не знаемъ дали по него сжществуватъ други уредби, но, като имаме прѣдъ видъ мнѣнието на г-на Директора въ отчета му за 1895 година (стр. 6), че тя трѣбва на общо основание да бѣде 5%, — нѣщо общеприето, то по нашето мнѣние, трѣбва да се направи както я излагаме по-долу, защото по тоя начинъ тоя въпросъ би се разрѣшилъ еднажъ за всекога и стойността на параходитѣ би слѣзла до една по голѣма положителностъ.

Амортизация:

Стойностъ на параходитѣ на 31/XII 94 г.	лева златни	1,082,522.57
Отъ запасенъ капиталъ	5% отъ 1/VIII 94—31/XII с. г. л. вл.	22,541.40
	Оставатъ	1,059,981.17
	Прилага и за поправки 95 т.	11,297.98
	Всичко	1,071,279.15
	5% за 1895 год.	53,563.95
	Остава	1,017,715.20
Отъ печалитѣ за 1896 5% за с. г.		50,885.75
Стойностъ на параходитѣ на 1/1/97 год. л.		968,829.45

IV.

Въ баланса има още едно нѣщо, много важно отъ горнитѣ работи, за които управителния съвѣтъ не ни дава никакви обяснения, именно въ актива фигурира по текущите сметки и една сума отъ л. 117.395.28 отъ Българ. Княж. Правителство. Но прѣлистихме отчетитѣ за миналата година и намѣрихме, че ти се по-

казва като спорна и съмнителна за събиране, за което особено въ отчета за 1895 господина Директора съ едно твърдѣ обширно изучаване излага правата на дружеството за една по-голяма поддржка отъ страна на правителството. А по послѣ знаемъ, че се е ходатайствувало твърде много за получаванieto на суммата, обаче, какъ се разрѣши тоя споръ, намъ не се казва. Четохме и закона отъ 27 февруаръ т. г. за измѣнението на устава, обнародванъ въ 67 брой на „Държ. Вѣстникъ“, но пакъ идемъ до печалното прѣдположение, че тая сума остава пакъ висяща и по всеѣка вѣроятностъ ще увисни на пиията на акционеритѣ. Ний питаме почитаемия управителенъ съвѣтъ да ни кажи, отъ кой запасенъ капиталъ ще се спадне въ бѣдѣжте тая крупна сума.

Да речете отъ печали, ний не го допускаме, защото миналогодишнитѣ приходи немогѣтъ да се очакватъ и за други години, тѣй като причината имъ лѣжи въ едни съвсѣмъ извънредни събития въ Цариградъ. Може би щѣ ни се посочи допълнителната субендия отъ 100.000 л. годишно, която ще се отпуска само слѣдъ като се купитъ и пуснатъ въ циркуляция още два парахода. Но тукъ се явява другъ въпросъ: износно ли ще бѣде за дружеството пусканieto още на два парахода въ циркуляция и има ли съ какво да се купитъ? По първия има да се произнася събирането, а по втория ние ще кажемъ, че дружеството располага за сега въ наличностъ, въ банката и въ агенцитѣ само съ около 429.000 лева, които по нашето скромно мнѣние, не сж достатѣчни за покупката и съоржжението на още два парахода.

Nemo.

ИЗЪ ЧУЖДИЯ ПЕЧАТЪ.

Телеграммитъ на Виенското официозно „Correspondenz-Bureau“, напечатани въ иностраннитѣ вѣстници, на които „Балканикъ“ не дава гласностъ:

— *Берлинъ*, 24 Априлъ. „Споредъ впечатлението, получени тукъ отъ заявления на Княжъ Фердинандъ Българский, въ тукашнитѣ дипломатически кржгове не гледатъ много сериозно на българскитѣ угрози, по въпроса за бератитѣ и не вѣрватъ въ тяхното осжществяване. До на стоящата минута нѣма никакво извѣстие, че Портата би била склонна, по въпроса за даване на бератитѣ, да направи отстъпка на България“

— *Цариградъ*, 23 Априлъ. „Испращанieto на 3000 пѣши войници отъ Едирне за Солунъ е било спрѣно, велѣдствие на поведението на България“

— *Цариградъ*, 24 Априлъ. „Бившия руский агентинъ Чариковъ е билъ поканенъ, като минава прѣзъ София, да поиска отъ българското правителство обяснения за неотколѣпното поведение на България. Разбира се спрямо Турция! Пустя братушки, ужъ обѣщахъ, че нѣма да се мѣсѣтъ по вжтрѣшнитѣ ни работи. Б. Р.). Ходатайството на България за нѣколко берата не е било окончателно отхвърлено“

— *Петербургъ*, 24 Априлъ. „За предполагаемото дожаждане тукъ на Княза Българский, въ тукашнитѣ официални кржгове нищо не е извѣстно“

— Френския вѣстникъ „La Patrie“ отъ 21 текущий съобщава слѣдующата специална кореспонденция отъ Солунъ:

„Новинитѣ, които ежедневно идѣтъ отъ вжтрѣшността на Македония, сж твърдѣ печални. Турскитѣ войски, въ похода си къмъ границата, плячкосватъ и опустошаватъ селата, прѣзъ които минѣтъ. Жѣнитѣ не смѣтъ да излѣзатъ на полската си работа, а се затварѣтъ ягко въ кѣщи.“

Християнското насѣнение, освѣтъ дѣто изпълнява много ангария въ полза на войската, но още то е принудено да облича и храни турскитѣ пѣлчища. Систематическо обирничество се върши по селата. Доситѣкъ. храна, слама, пари — всичко се граби на реквизиция за нуждитъ на азиатскитѣ пѣлчища, които отиватъ да се биятъ съ неприятелитѣ на Султана, и ако, за нещастие, нѣкой се опита да се въспротиви на този грабежъ, тѣжко му! — Турцитѣ го смазватъ съ бой. Двама селѣч отъ околноститѣ

на Солунъ, като отказали да дадѣтъ конете си, биле немилостиво бити и убити.

Нашитѣ кѣлти селени сж отчаяни! „На кого да се оплачемъ, казваше ни такъвъ единъ за-вчера. Кой ще ни чуе, кой ще ни защити? Въ тия тѣжки обстоятелства, какво остава на бѣднитѣ измѣчени хора, освѣтъ въоржженото въстание?“

Какъ можѣтъ тѣ да не се присѣдинѣтъ къмъ въстаническитѣ чети, които нахлуватъ въ Македония и които, при тѣзи условия, се явяватъ като избавители, освободители? Силата на обстоятелствата тласка тия нещастници къмъ братскитѣ съюзы съ онзи, който имъ подаде ржка“

— **Смущението въ Атина.** Войната е още въ началото си, а нейното влияние върху духоветъ на грѣския народъ се отрази твърдѣ печално. Силното поражение, което прѣтърпѣхъ Гърцитѣ при Мати, прѣвземанieto на Тирна-востъ и позорното отдаване на гр. Ларисса въ ржцѣтъ на Турцитѣ, всички тѣзи горчиви несполуки се отразихъ твърдѣ убийствено върху населението на Гърция. Отчаеннето, което настѣжи слѣдъ едно прѣкалено въодушевление при захващанieto на войната, смаза вече патриотическия духъ на еллититѣ. Почти цѣлия грѣски народъ е въ недоумѣние отъ загубата на грамадна една частъ отъ Тесалия заедно съ града Ларисса. Гражданетѣ на Атина сж силно развѣднувани. Като си обясняватъ, че несполуката произлиза отъ двореца, тѣ отправѣтъ своитѣ хули и негодувания противъ послѣдния. Силно възмущение има противъ наследника, който, — въ качеството си на главнокомандующъ на грѣскитѣ войски, — е отстъпилъ безъ да установи войскитѣ въ Ларисса за да даде новъ отпоръ на неприятеля. Цѣли недѣли се приготвявахъ боевитѣ укрѣпления около Ларисса, които по-гълнахъ голѣмъ трудъ и огромно количество пари, а отъ тѣзи укрѣпления не се хвърли ни единъ куршумъ противъ силния неприятелъ, но се отстъжи по единъ твърдъ позоренъ начинъ, като съ това се нанесе силенъ ударъ на духоветъ, както на войската частно, тѣй и на грѣския народъ изобщо. Разочарованieto, което днесъ владѣе духоветѣ на побѣденитѣ, е дѣйстви-телно твърдѣ естественъ плодъ на поражението, което прѣтърпѣхъ грѣскитѣ войски при Мати, а главно на бездобрестното оставяние на Ларисса въ ржцѣтъ на Турскитѣ войски.

Спорѣдъ най-новитѣ свѣдения изъ Атина се удостоверява, че въ тоя градъ върлува силно движение противъ Краля, което заплашва послѣдния съ една династическа криза. Улицитѣ на града прѣдставляватъ арена на твърдѣ шумни демонстрации. Атинчане на голѣми тѣлни демонстриратъ изъ улицитѣ, като отправѣтъ своитѣ негодувания главно противъ краля и главната команда. Изъ града циркулиратъ разни оратори, които се мжѣтъ да усмирѣтъ вълнението, обаче народа ги заглушава съ виковетъ „измама, измама!“ Една тѣлна се е спрѣла прѣдъ двореца на краля, като е викала „На бойното поле!“ Съ това се демонстрира противъ Кр. Георги за неговото неучастие лично на бойното поле. Всички гледатъ на династията, като на чужда и роптажѣтъ противъ наследника за неговата неурзлвостъ въ военното дѣло. Краля вижда спасението на своята династия само въ интервенцията, макаръ и не испросена, отъ страна на великитѣ сили. При все това, обаче, положението за сега е трѣрдъ критическо, което прѣдизвиква отъ своя страна и паданieto на кабинета на Дели Янисъ, като се вѣрва въ замѣстванieto му съ новъ, съставенъ отъ водителя на оппозицията Ралисесъ.

Ето какво съобщаватъ телеграмитѣ по тоя поводъ:

— *Атина*, 27 Априлий, 4 ч. сл. объдъ (частна). Положението е извънредно критическо. Народа разграбва магазинитѣ, въ които има оржжия. Оратори крѣстосватъ града, за да усмиряватъ народа.

— 4 ч. 10 м. сл. объдъ. (Частна). Паданieto на кабинета е сигурно. Водители на оппозицията, Ралисесъ, е въ Палата. Града е въ ужасно вълнение. Всички магазини за оржжия бидохъ разграбени.

Изобщо династията прѣтърпя единъ твърдъ силенъ ударъ, отъ когото мжчно ще си отпочине — както съобщава една телеграма отъ Атина,

въ която се говори още, че всички гледат на войната, като на комедия, и изискват отмъщение за напразно пролятата кръв.

(Изъ „Neue Freie Presse“).

Дезертиру Тодорову.

Достатъчно вече въспъха на лира
Костани Стоиловъ за славни дѣла,
И редъ е, азъ мисля, сега Дезертира
За своитѣ заслуги да чуй похвала.
Нъ, право да кажа, азъ тѣзи заслуги
Не мога напълно изложити предъ васъ;
Тѣ толкова сж много, че рѣдко у други
Ще срѣщнете вне и стогната частъ.
Най-първо, той ѣ родомъ отъ важна Елена
И синъ на развратенъ еленски лихваръ,
За туй за парата отъ жадности вродена
И съ дявола даже той става другаръ.
Не даромъ той има лакейски манери
И жълто-червена чифутска брада,
Не даромъ шомъ чусъ той вистрелъ трепери
И бѣга прѣзъ деветъ планински бѣрда!
Не е ли, кажете, заслуга голѣма
И тая, когато, прѣзъ Сръбска война,
Избѣга на врѣме, въ Русчукъ да го нѣма,
Да н' би да го втикне въ белѣ сатана?
Нали той за нежъ намъ стана извѣстенъ
Подъ славното име „Герой-Дезертиръ“?
И има ли пейдъ човѣкъ у насъ свѣстенъ
За който той днеска да не е кумиръ?
Но, много по-важна заслуга е тѣзи
Веднѣжъ гдѣтъ испесува въ умѣтъ си властѣта,
А въ джебѣтъ си смѣло юмрукъ йощъ тогази
Показа на Мантовъ за гдѣтъ го бѣхѣта.
Когато пѣкъ падна режима тирански,
Съ куражъ Стамболова нападнаше вече
И даже извърши и подвигъ гигантски —
Държа на банкетъ Стоилову рѣчь.
И казватъ, тогава царъ Рачу предсказа,
Че той ще потрѣбва на тѣхъ за напредъ,
Особно когато съ Маджаровъ си мяза
И, както Всемирний, и той му е зетъ
И туй предсказание се сбѣдна чудесно —
Наскоро той стана Министръ у насъ,
А всѣки вече знае, че не е тѣй лесно
Човѣкъ безъ заслуги да дойде на властъ.
Азъ свѣршвамъ до тукъ, нъ трѣбва да кажъ,
Че той кат' министръ е чудо-чудесъ;
Съ дѣлата му славни това ще докажъ,
Нъ до пѣтъ, че нѣмамъ охота за днесъ.
Варна, 18 Априлий 1897 год. X.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

Спорѣдъ извѣстия отъ София, по инициативата на студентитѣ, на 15 того, тамъ се държали митингъ, въ който осѣдили братскии съюзъ направенъ съ сѣрбитѣ и повѣдението на последнитѣ, които чрѣзъ митингъ, направенъ въ Българъ, заявявали претенция, щото почти $\frac{3}{4}$ отъ Македония да се присѣдини къмъ нел. Наисгина, чудни сж нашитѣ братя сѣрби съ своитѣ претенции. Види се 1885 год. неможа да ги вразуми.

— Пишатъ ни отъ Пловдивъ, че напоследѣтъ Прѣдсѣдателя на Народното Събрание Д-ръ Янкуловъ е ималъ ауденция при прѣстолонаследника князь Борисъ. Г-нъ Янкуловъ просто останалъ смаянъ отъ обноската на тоя младенецъ. Следъ като му цѣлунжлъ ржката и водилъ разговоръ за положението, князь Борасъ го помолилъ да му отговори, дали синѣтъ на покойния князь Александръ владѣе българския языкъ подобрѣ отъ него. „Узадачи ме това дѣтъ бѣ“, казалъ Янкуловъ на събѣседницѣтъ си и за да му не причини нѣкоя неприятностъ, казалъ, че не познава Крумъ — Асеня и нито иска да го знае.

— Най-сетнѣ, съ голѣми мъжки, успѣхъ народничитѣ да растуриятъ Добричския градско общински съвѣтъ. Ние още прѣди нѣколко броя съобщихме, че по желанието на правителството тукашната постоянна коммисия, съ 3 гласа орѣщу 2, се произнесе за растуриенето на тоя, може би, единичкѣтъ оппозиционенъ съвѣтъ и се несъмнявахме, че Найдентъ Беневъ, който за срамъ на България, съ фелдфебелско образувание, днесъ е министръ на вътрѣшнитѣ дѣла, ще угвърди това постановление. Ръчено и свършено. Отъ 17 того общината въ г. Добричъ се управлява отъ врѣменна коммисия и е назначенъ деня за произвеждане на нови избори. Желали бихме Добричани, които въ много потешки врѣмена сж показвали досгойни да за-

щитатъ своитѣ политически права, да не се отсрамѣтъ и сега. Плѣсницата, която ще нанесѣтъ съ доблѣстната си постѣпка на народничитѣ въ деня на изборитѣ, ще се почувствува не само отъ околнѣския началникъ Гуневъ, Окржжния управителъ Венедиктъ Попповъ, ами и отъ Стоиловъ Сіе Беневъ. Прѣдупрѣждаваме ги, че още отъ сега ще се устрои тамъ една шайка отъ народничитѣ и ще терроризира оппозицията, но „лознето нече молитва, а мотика“.

— Руссе—Варненската ж.—а. линия. Прието е въобще, па и тѣй трѣбва да бжде, тамъ гдѣто дѣятелността на едно учреждение или администрация най-много се проявява, тамъ да се намира и централното, или по добрѣ, непосредствено по високото управление на учреждението. Ето защо сме се чудили до сега какъ така дирекцията на ж.—п. линия Руссе—Варна да се намира въ Руссе, а не въ Варна. Варна е най-главното пристанище на България. Търговското движение сжщо е най-гольмо. Движението на ж.—п. станция въ Варна само обема около 85 % отъ общото движение въ всичкитѣ други гари. Тѣй, отъ общото движение на стокитѣ по разнитѣ гари на Р.—В. желѣзно пѣтна линия, прѣзъ 1895 г., което се исчислява на 245.16 тона съ голѣма бѣрзина и 97.118.31 тона съ малка бѣрзина, за Варна и отъ Варна се падатъ 170.50 тонни голѣма бѣрзина и 84.130.86 малка бѣрзина или около 70% отъ испратенитѣ съ голѣма бѣрзина и 87% отъ испратенитѣ съ малка бѣрзина стоки сж били отъ и за Варна. Движението на хранитѣ ни показва сжщо, че 97% отъ прѣвносванитѣ храни по линията се отправяватъ къмъ Варна. При такова положение на работитѣ, много естествено е щото търговцитѣ въ Варна да иматъ постоянно зимание-давание съ дирекцията на линията. Но когато ти се намира въ Руссе, както е сега, всѣко объяснение е припущено съ разноси и губение на врѣме. Бихме желали тази ни бѣлѣжка да се вземе подъ внимание и при другитѣ улеснения, които се направиха за търговцитѣ прѣзъ последнитѣ 2—3 години съ намаление тарифѣтъ по транспорта и пр. да се прибави и това, което безъ съмнение не ще коштува много на Министерството.

„Бюлетинъ“.

— Нежелаете ли златенъ Еталонъ, за когото вече има законъ? Ажиото въ града отъ 2.50% се качи на 3.50%. Вчера хората сж носили сѣребро въ банката за размѣна, споредъ обявения имъ курсъ 3%, но Банката не приела. Други сж имали да вложжѣтъ сумми въ банката въ злато, като даджѣтъ сѣребро съ ажиото, но и това имъ се отказа. Както виждате, надѣждата за онищоже-ние на ажиото се увеличава, на ли?

МѢСТНИ

Отъ нѣколко недѣли Окржжния ни Управителъ е билъ боленъ. Казватъ, че много лошо му повлияло оправданието на К. Ранковъ, защото сж неговото оправдание обвинението всецѣло е падало върху него. Той се не съмнява, че ако не сега, то поне когато се измѣнжѣтъ обстоятелствата, неспрѣменно щѣлъ да отговаря по това обвинение. И ние се несъмняваме въ това нѣщо, но само има да забѣлѣжимъ слѣдното: че даже и да бѣше се осѣдилъ К. Ранковъ, той пакъ при измѣнение на обстоятелствата, щѣше да бжде привлеченъ на сѣдѣ да отговаря за всѣчко извършено, отъ неговата полиция зукъ прѣзъ 1895 год. Мисли ли, че Варненци ще забравѣтъ 1895 година?

— Постѣпихъ въ редакцията ни оплаквания, че нѣкои отъ гостилничаритѣ въ града ни сж злоупотрѣбавали съ това, гдѣто прѣзъ празничитѣ хлѣбаритѣ не правили прѣсенъ хлѣбъ, та по тая причина храняли клиентитѣ си съ мухлясалу хлѣбъ. Канимъ кметството да се позани-тересува и за тия работи. Не е мѣчно нѣщо да се направи една ревизия прѣзъ празничнитѣ и недѣлни дни на гостилничитѣ.

— Въ града ни отъ нѣколко врѣме насамъ се сгрожѣтъ доста капитални държавни здания. Ние въ по-напряжнитѣ броеве на вѣстника си спомянахме нѣщо за материала, съ който се

строи Т.-Пощенската станция отъ Строителното Дружество. Последнитѣ съ едно писмо настоява, че материала е билъ прѣвѣсходенъ и за да се установи това, кани ни да укажмъ на нѣкои специалисти, отъ които да се състави коммисия, та да се произнесе тя за качеството на материала. Сега пѣкъ сме принудени да обѣрнемъ вниманието на надлѣжнитѣ власти и върху тия тухли, съ които се строи банковото здание, че съвсѣмъ неотговарятъ на поемнитѣ условия. За да не би прѣдприемача и на това последнѣ здание да постѣпи по сжщия начинъ, както Строителното дружество, заявяваме имъ, че ние съ готовность ще опровергаемъ всѣчко писано противъ тѣхъ, ако ни се достави единъ протоколъ, чрѣзъ който да се констатира, че материала, съ който се строѣтъ тия здания, е доброкачественъ и напълно отговори на поемнитѣ условия и на тоя протоколъ да фигуриратъ подписитѣ на инженеритѣ г. г. Ковачевски и Фрехтъ. Ако сравнимъ материала отъ зданията на Д. Паница и Ст. Бабаджоевъ съ тоя на горнитѣ прѣдприятия, явствува качеството на материала. Това е повече отъ очевидно.

— Страшни работи се вършатъ въ града ни отъ нѣкои лица, облѣчени съ властъ. Слугата на пом. кмета Кжичо Мирославовъ, Михалъ Кантарджиевъ отъ недавно врѣме е билъ назначенъ за градскій горски стражаръ и му била повѣрена длѣжността, да контролира дървата, които влизатъ въ града ни. Тоя господинъ прѣди нѣколко врѣме е хваналъ три кола дърва, които биле сечени безъ позволително и ги конфискувалъ. Подиръ нѣколко врѣме се прѣсна слухъ изъ града, че тия конфискувани дърва сж биле прѣнесени въ кжщата на помощ. кмета К. Мирославовъ. Кметството е направило издирвание и се установило, че дѣйствително конфискуванитѣ дърва сж липсвали отъ конфискуваното мѣсто и сж биле прѣнесени съ кола къмъ К. Мирославовата кжща. Въместо да бжде уволненъ стражара, примѣстуватъ го отъ това мѣсто въ гората!

Сжщия тоя пом. кметъ К. Мирославовъ е давалъ кръчмарския си театеръ на Общинския Касиеръ за да събира отъ служащитѣ на общината кръчмарскитѣ му вересии, което и ставало. Той е държалъ присѣтственна книга за общинскитѣ служащи, които посѣщаватъ кръчмата му и, ако нѣкой се не яви продължително врѣме въ заведѣнието му, той му обрѣщалъ вниманието, съ забѣлѣжка, че нѣма да расчита вече на арка.

Въ градската гора живѣе съ семейството си горския стражаръ Стойко Николовъ, който ималъ опредѣленъ свой участѣкъ въ гората и располагалъ съ него като своя собственность. Отъ тоя участѣкъ имало изсѣчени близо за около 4000 кола дърва, отъ които 4 канка биле прѣнесени въ селото Индже Кѣой и днесъ стоѣтъ тамъ конфискувани. Всѣчко това се знало отъ старшия горски стражаръ, но не се правило нищо за отстранението му. Расправятъ ни, че когато е билъ на ловъ тамъ общинския ни съвѣстникъ г. Я. Славчевъ, явили се при него, безъ знанието на старшия, двамата градски горски стражари: Пржекли Хюсеинъ и Георги Левтеровъ и му обяснили по какъвъ начинъ се злоупотрѣбва съ градската гора и какви работи върши стражара Стойко Николовъ. Той е направилъ запитвание на Общинския Кметъ, но всѣчко е остало, на „ще видимъ!...“

Братова синъ на К. Мирославовъ, Петъръ Сотировъ е усвоилъ едно градско мѣсто, въ мѣстността „Мемикиянъ“, до самото езеро, на около 40 — 50 дюлума, което е обѣрналъ на бахчиванджийска градина.

Обрѣщаме вниманието на Общинскитѣ ни Съвѣтници и на съгражданитѣ върху горнето, като прѣдупрѣждаваме първитѣ, че и тѣ сж морално и материално отговорни за всѣкитѣ беззакония на тия, които сж поставили въ общината и слѣдователно, веднажъ ние имъ донасяме до знанието извѣстни противозаконни работи, които днесъ се вършатъ отъ указанитѣ по-горѣ служащи, тѣ сж длѣжни да взематъ мѣрки за да запазжѣтъ интереситѣ на общината. Ние държимъ сметка за всѣчко и ще дойде „видовъ-день“...

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

кѣща съ 4 стаи, мутфакъ, изба и сайвантъ, въ улица „Франга“ близо до Австрийското Консулство. За споразумение до адвоката Дулгеровъ.

3—1

ДРЪ ГЪЛЖОВЪ

продава кѣщата си № 310, въ III участъкъ сръщу Градската Градина, състояща отъ два етажа и пристройки съ 12 стаи, кухня, конушня, изба, кладенецъ съ тулумба приспособена за пълнене вода въ всичкитѣ стаи, дворъ голѣмъ и градина превъсходна.

Варна, 18 Априлий 1897 г.

3—1

МНОГОГОДИШЕНЪ съ атестатъ майсторъ, производителъ съ начинъ на най-последно усъвършенствуване разни видове обикновени и тоалетни сапуни, търси съдружникъ съ капиталъ, за откриване въ Сг. София сапуноработилница. Писмени прѣдложения чрѣзъ администрацията на в. „Свободенъ Гражданинъ“.

1—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

На 6й Априлий се отвори Женско Читалище „Саморазвитие“, което се помѣщава въ салона надъ старата черква „Св. Архангелъ“. На 20й въ Недѣля слѣдъ черковенъ отпущъ въ 10½ часа ще има първо четение. Съобщава се на гражданкитѣ, които искатъ да заповѣдатъ.

КНИЖОВНО ИЗВѢСТІЕ

Второто прѣработено издание отъ книгата

ЛЪКАРЪ

отъ Д-ръ Любеновъ, излязе отъ печатъ съ 136 фигури и се намира за проданъ въ книжарницата на К. Евстатиѣвъ Варна, цѣна 7 л. 50 ст. съ пощата 8 л. 35 ст.

Щ. К. ПАТРИКОВЪ

дава подъ наемъ КЪБОШКА си находящъ се въ Варненскитѣ лозя, називаема „Вая“ по манастирскитѣ пътъ между „Грака Чешме“ и „Евксиноградъ“ — двоетаженъ, отъдоло кухня и отгорѣ двѣ стаи и салонъ.

За споразумѣние до самия притежателъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Андонъ Поповъ & С-іе и Анастасъ Д. Вангеловъ, иматъ честъ да извѣстятъ интересующитѣ се г-да, че открихъ депозитъ въ г. Варна, подъ фирмата

ПОПОВЪ, ВАНГЕЛОВЪ & СІЕ

за мѣстни Горне-Орѣховски спиртни питиета на едро, гдѣто ще се намиратъ винаги и натурални прашинена (джибрена), вишена и сливова ракии, конякъ, абсентъ, амеръ, ромъ, тинктуръ и мента.

Депозита се намира въ V участъкъ (Ибраимъ Капуеу) въ собственния домъ на Анастасъ Д. Вангеловъ.

Господа покупателитѣ ще намѣрятъ, освенъ чиста натурална стока, и цѣни износни.

3—1

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА

„БЪЛГАРИЯ“

ПАНАИОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ
ВАРНА, У УЧ., ИЛДЖЪ-ТАБИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ и поправятъ всякакъвъ видъ машини, именно:

Парни жьлнини, воденици, преси за гроздя и всякакъвъ видъ други преси, ковчези (касси), парни помпи (тулумби), рѣчни помпи, парнакѣлци, врати жьлзени и излѣзни, жьлзени спонци, разни други такива за свѣрзване на покриви и пр.

Поправки на параходи и парни котли (казани) също и правение на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—8

П О К А Н А.

Настоятелството на дружеството „Читалище П. Р. Славейковъ на III участъкъ“ въ Варна, кани всички господа членове на дружеството да присѣтствуватъ на общото редовно събрание, което ще се държи на 20 того точно часа въ два послѣ пладнѣ въ помещението на дружественната читалня. Щ. има и сказка.

Варна, 10 Априлий 1897 г.

Прѣдседателъ: К. Мирски.

Секретаръ: Н. Т. Бѣкларевъ.

II. Г.

Имамъ честъ да поднесъ за знание на почитасмата публика, че се занимавамъ съ покупката и продажбата на комисионна на вътрѣшни цѣни книжката облигации, акции отъ разни Дружества и пр. съ прѣдварително увѣреніе, че ще намѣри при менъ най-удобнитѣ цѣни за тѣхъ, както при продажбата, така и при покупката имъ.

Желающитѣ, моля да ме почтѣтъ съ порѣчкитѣ си.

гр. Варна.

11 Мартъ 1897 год.

Съ почитаніе:

Димитръ Руссѣвъ.

10—5

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 822.

На основание изпълнителния листъ № 2391, издаденъ отъ II Варненскій Мир. Сѣдия, въ полза на Варненската Землед. Касса за 197 лева 25 ст. и др. сръщу Кръстю Велевъ отъ с. Дол. Чифликъ, обявямъ, че слѣдъ трикратно публикуване настоящето до 31 день ще произведъ публична продажба, съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражд. сѣдопроизводство и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% на отгѣтниковата кѣща въ с. Дол. Чифликъ, състояща отъ двѣ стаи и дамя, съградена съ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, заедно съ дворъ около осемъ (8) дек. при сѣсѣди: Емануилъ Карамеловичъ и отъ двѣтъ страни улици.

Първоначална цѣна 300 лева. Наддаването ще почне отъ оцѣнката.

Желающитѣ да ъхъ купѣтъ нека се явятъ въ канцеларията ми гр. Варна и наддаватъ.

гр. Варна, 19 Мартъ 1897 год.

п. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—3

№ 911.

На основание изпълнителния листъ № 111/92 год. издаденъ отъ Козлуджанскій Мир. Сѣдия въ полза на Димка Узунъ Христова отъ с. Козлуджа, противъ Рада Христова отъ сѣщото село за искъ отъ 331 левъ и др. разноси, обявямъ на интересующитѣ се, че отъ денятъ на последното трикратно обнародване настоящето въ в. „Свободенъ Гражданинъ“ и въ продължение на 31 день съ правонадаване 5% ще произведъ публична продажба съгласно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гражд. сѣдопроизводство на слѣдующитѣ недвижими имотъ останалъ отъ покойния Христо Петровъ Узунъ по наследство, а именно: 1) нива около 5 увр. въ землището на с. Козлуджа мѣстность „Ириджа“ при сѣсѣди: Георги Х. Димовъ, маджаръ Мустафа Мейзиновъ, първа цѣна 72 лева. 2) нива въ сѣщото землище, мѣстность „Мезарлъжъ“ при сѣсѣди: Манолъ Джейновъ, Ахмедъ Ехенди, Халилъ Х. Османовъ и пѣтъ около 26 увр. Първа цѣна 312 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката.

Желающитѣ да купѣтъ тѣзи имоти нека се явятъ въ канцеларията на тукашното Сжд. Приставство и наддаватъ.

Варна, 1 Априлий 1897 г.

П. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

3—2

№ 971.

Подписания обявямъ на интересующитѣ се че на основание изпълнителния листъ № 3337 издаденъ отъ III Вар. Мир. Сѣдия на 2й Септемврий 1895 г. въ полза на Друж. „Дружба“, противъ Нидѣлко Ивановъ отъ Варна съгласно чл. чл. 1008, 1021—1025 отъ гражданското сѣдопроизводство ще произведъ публична продажба на отгѣтниковото едно лозе въ мѣстността „Теке Караачъ“ Варнен. землище, отъ два дюлома между сѣсѣди: Господинъ Стоянъ, Гаврилъ Д. Спасовъ и Данаилъ Маноловъ. Продажбата ще почне слѣдъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и ще продължи 31 день съ правонадаване 5% въ десетъ дневенъ срокъ съ първоначална оцѣнка 300 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгѣтъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки присѣтственъ день и часъ.

гр. Варна, 28 Мартъ 1897 г.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—3

№ 3623.

На основание изпълнителния листъ подъ № 1074 издаденъ отъ III Варненскій Мир. Сѣдия въ полза на Айше Азиева противъ Реджебъ Абдулловъ за 206 лева и др. разноси съ настоящето си съобщавамъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1009, 1021 и 1025 отъ гражданското сѣдопроизводство публичната продажба на долуозначенитѣ недвижими имотъ ще почне слѣдъ двѣ недѣли отъ денятъ на последното трикратно публикуване настоящето ми въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници ще продължава 31 день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддаване 5% а именно: ¼ часть отъ кѣщата въ Варна III участъкъ № 710, състояща отъ четри стаи до сѣщата дюгенче и въ дворятъ дамя и плевникъ построени на около 121 кв. метръ съ дворно мѣсто около 215 кв. метра построени отъ дървено-керпиченъ материалъ покривъ керемиденъ между сѣсѣди: Юркуюшъ Бекташова, Апгурадманъ Кадиоровъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 500 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгѣтъ могатъ да преглеждатъ книжката по продажбата всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 31 Декемврий 1896 г.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

№ 1019.

Въ допълнение на обявлението ми № 445 отъ 12 Февруарий т. г. публикувано прикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 66 отъ 24 того, обявямъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1021, 1025 и 1038 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, публичната продажба на долуозначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 9-й Априлий ще продължава до 9-й Май вечерята часа петъ, и въ десетъ дни съ наддаване 5% а именно: единъ ханъ въ Варна IV участъкъ подъ № 1471 съ всичкитѣ сгради построени отъ камененъ, тухленъ и дървенъ материалъ на около 188 кв. метра, покривъ керемиденъ съ дворъ около 194 кв. метра, между сѣсѣди: Стойко Тековъ, Лазаръ Димитровъ, Злати Петровъ, Мадамъ Франидъ и пѣтъ. Помѣнатия ханъ е собственъ на Петра К. Шишковъ, продава се съгласно изпълнителния листъ № 8323/96 год.; за издѣлжение ипотечния заемъ къмъ Варненскій Банковъ Клонъ отъ 2460 лева златни и др. първоначална цѣна 5000 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгѣтъ могатъ да се явяватъ въ опредѣленото врѣме всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 31 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

№ 1024.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 447 отъ 25-й миналий м-цъ, публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 66 отъ 24 того, обявямъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. чл. 1004, 1021, 1025 и 1037 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство, ще продавамъ публично долуозначенитѣ недвижими имотъ, кѣто ще почне отъ 25й Априлий ще продължава до 26й Май вечерята часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддаване 5%, а именно: единъ ханъ въ Варна III-й участъкъ подъ № № 714 и 715 между сѣсѣди: Татаръ Абдурахманъ Хюсеинъ Палабуюкъ и улица, съ 16 стаи три дама, единъ дѣсеченъ двата каменни и единъ сайвантъ, едно здание едноетажно служащо за кафене и бакалница съ лице къмъ улицата. Всичкитѣ постройки съ съградени на около 600 кв. метра отъ дървенъ керпиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, съ дворъ 650 кв. метра първоначална цѣна 13000 лева. Поменатия ханъ е останалъ отъ покойния Иванъ Х. Гюковъ на наследницитѣ му, продава се по неподѣлимостъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгѣтъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми прѣвъ опредѣленото врѣме всѣки присѣтственъ день и часъ.

Варна, 31 Мартъ 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2

№ 1058.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 165 отъ 20-й Януарий т. г. публикувано трикратно въ „Държавенъ вѣстникъ“, брой 69 отъ 28-й Мартъ, обявямъ на интересующитѣ се, че съобразно чл. чл. 1009, 1021 и 1025 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, ще продавамъ публично въ канцеларията на Варненското Тждебно Приставство, кѣщата въ Варна III-й участъкъ подъ № 504 между сѣсѣди: Василь Костадиновъ, Ставри Никовъ и пѣтъ, продажбата ще почне отъ 13-й този м-цъ, ще продължава до 13-й Май вечерята часа петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ наддаване 5%, първоначална цѣна 750 лева. Помѣнатата кѣща се продължение дългѣтъ по изпълнителния листъ № 4416/96 год. издаденъ на Еминие Дурсова, противъ Дурна Тахирова, лично за себе си и настояница на Мехмедъ Тахировъ, за 800 лева и др.

Желающитѣ да ъхъ купѣтъ свободни сѣ да преглеждатъ книжката по продажбата всѣки присѣтственъ день и часъ.

Гр. Варна, 3 Априлий 1897 год.

П. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новаковъ.

3—2